

Подправата на восъка съ стеаринъ ся познава, кога възвари нѣкой въ вода отъ варъ гузеный восъкъ, като го нарѣжи по испървъ на ластунки колкото ся може тънки. Ако восъкъ-тъ не е размѣсенъ съ стеаринъ, водата стои се быстра; въ противенъ случай, то става единъ нерастопенъ варовитъ стеаринъ, който ся утаева малко-по-малко, слѣдъ като направи едно твърдъ чувствително размѣтваніе. За да открье чловѣкъ присъщето на скърбѣлата, доста е да възвари съ исты начинъ восъка въ чиста вода, послѣ да прибави нѣколко іодовъ сокъ; водата ще посинѣе за вѣчасъ, прилично нѣчто на іодова скърбѣла.

Другыты чужды вещества какъ дървеныты трици, прѣстъ-та, фосфорнокислата варъ, жълтата шарка, и др. т., отдѣлятыся и падать на дѣното въ сѣджината, кога нѣкой растопи въ духовито терпентинево масло разбърканный съ тѣхъ восъкъ. Най-послѣ размѣсеный восъкъ съ сѣра искаква, кога гори, добръ познатъ-тъ лютъ миризмъ отъ сѣрната киселина.

Восъкъ ради запечатаніе и искрояваніе безъ огънь. Подъ това имя ся продава, на дебелы прѣчки, едно тѣсто, което е направено съ бѣлъ или жълтъ восъкъ и съ духовито терпентинево масло, и нашьрено, или чървено съ кыноваръ, или зелено съ оцедокысла мѣдна соль, или съ другъ нѣкой начинъ. Въ Цареградъ всити голѣмци сѣдници употрѣбавать тоявъ восъкъ, за да запечатвать торбыты и санджѣиты съ сѣдебныты дѣла. Чловѣкъ, кога иска да го употрѣби, стига само да го умачка съ прѣстіети си, и той става мякъ; послѣ го сплѣсква върху една хартійна или памучна ивица, спорядъ голѣмината на печята, и тогасъ поставя тамъ запечатаніето съ едно малко силно натискваніе. Сжще тѣй съ една дѣвка отъ истый съставъ, обаче по-мяка, что каменодѣлцити искроявать на рѣцѣ и съ исцѣплеваніе памятничета, главичкы, и др. т., опрѣдѣлены да бждать на сетнѣ излѣяны отъ алчія или отъ перинчъ.

Чървенъ восъкъ. Това вещество е наречено также *Испанскый восъкъ*, защото, отгорѣ за многу врѣмя, изнасяха го май исключително отъ това мѣсто, дѣто занаятъ-тъ да го правять баше донесенъ отъ Венеціанети. Нынѣ го правять доста много у Франца и най-паче въ Инглитера. Велико-Британія изнася голѣмы количества, и то е самото мѣсто отдѣто го получаваме много нѣщо.

Чървеный восъкъ не съдържыва, отистина, ни най-малкъ чясть отъ собствено нареченый восъкъ. Най-харното му качество е направено съ камедъ, на която прибавять Венеціанскый терпентинъ, за да ся топи по-лесно и да ся не троши яко, послѣ го шяратъ съ различны каменны или растителны вещества, и го изливать на прѣчки въ дѣлбеи отъ излѣскана стомана. Хубавый чървенъ восъкъ е, още, чясто направенъ миризливъ съ бензой, съ стиракъ или съ друго нѣкое добродѣхно нѣчто.